

жели, али и у њу врати, опет по својој жељи. Ова слобода се само изузетно може ограничити ако је то неопходно за вођење кривичног поступка, спречавање заразних болести или за одбрану Републике.

аж) Право на неповредивост стана

Стан је место где свако живи и мора се осећати у њему слободан и сигуран, због чега Устав и гарантује његову неповредивост и да у њега нико не може ући против воље његовог држаоца. Само службено лице може на основу одлуке суда да уђе у туђи стан или друге просторије против воље држаоца и у њима врши претрес у присуству два сведока. Изузетно, може и без одлуке суда и присуства сведока ако је то неопходно ради хватања учиниоца кривичног дела или ради спасавања људи и добара.

аз) Право на неповредивост тајне писма и других средстава општења

И ово је једно од основних личних права које тражи заштиту јер се у писмима износе личне ствари, осећања, ставови и сл. што задире у човеков интимни живот па зато и треба штитити њихову неповредивост и не дозволити никоме да туђа писма отвара или уништава. Изузетно од овог принципа се код нас одступа само онда када је то неопходно ради вођења кривичног поступка или одбране Републике.

аи) Слобода мисли, савести и вероисповести

Устав спаја ове слободе и третира их као личне, али их треба разликовати и то важи пре свега за слободу мисли која спада у политичке слободе. Слобода савести је најближа слободи вероисповести (недовољно се разликује од ње) јер је настала у борби против религиозног монопола у моралној и интелектуалној сфери човековог живота. Она значи потврду слободног унутрашњег интелектуалног, моралног и мисаоног интегритета или, простије речено, право и могућност човека да се споља изрази према својим унутрашњим осећањима и настројености.

ај) Слобода вероисповести

И ова слобода улази у сферу личног живота и уверења човека и значи да свако може слободно да испољава своја верска уверења или да испољава атеистичка убеђења или да се уопште о њима не изјашњава. Посебан